

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 173

Eyvende Session.

52de Møde.

Mandagen den 11te Febr.

(Fortsat)

Fischer (fortsat): Jeg slutter i saa Henseende tildeels fra mig selv. Jeg har som Statsrevisor havt den Opgave specielt at gennemgaae en Part af Statsregnskabet, og de øvrige Statsrevisorer have hver gennemgaaet en anden Deel. Efter den Erfaring, jeg derved har gjort, saa er i Grunden kun den Statsrevisor, der særlig har den Opgave i alle Enkeltheder at gennemgaae et Regnskab, tilfulde inde i denne Deel af Regnskabet. Om man end derfor paa Rigsdagen er istand til at sætte sig ind i Sagen i dens Almindelighed, saa troer jeg ikke, at det vil være muligt, i ethvert Tilfælde, i den Tid, som dertil kan have, at gjøre det paa en saa fuldstændig Maade, som er nødvendigt, for at de, der ende et saadant Arbejde, kunne føle sig tilfredsstillende ved den Gjerning, de have fuldendt. Jeg vil nævne et Exempel, da et saadant ligger nær. Den 28de Januar blev der i dette Thing valgt Medlemmer til et Udvalg, der skal gennemgaae Statsrevisorerne's Antegninger, Regjeringsens Besvarelser og Vedtegningerne for et heelt Finantsaar. Der skal affattes en Betænkning, som maa fremkomme saa betimeligt, at den kan afgjøres her i dette Thing, og dette Thing skal i sin Heelhed have Tid til at sætte sig ind i alle disse Sager, inden Beslutningen tages; men dette er efter min Mening umuligt. Vil man derfor, at Afgjørelsen af Statsrevisorerne's Beretning skal kunne skee paa en tilfredsstillende Maade, saa vil det være nødven-

digt at indskrænke Omfanget af det, der forelægges Rigsdagen til umiddelbar Afgjørelse, og det troer jeg vil være muligt. Naar man tager et Aars Beretning af Statsrevisorerne for sig og gennemgaaer det nøie, saa vil man finde, at der fortiden er maaffee ialt 20 Punkter i et Aars Regnskab, hvorom der kan være Tvivl tilstede; alt det Øvrige tør det forudsættes, da Statsrevisionen og Regjeringen ere enige derom, ikke er tvivlsomt, og naar det derfor kommer til Afgjørelse heri Rigsdagen, saa vil Afgjørelsen i Grunden blive en Formsag. Naar altsaa det angaaende Statsrevisorerne's Beretning nedsatte Udvalg har stillet sig den besværlige Opgave, i sin Betænkning at give et Referat af alle Antegninger og Besvarelser, og derpaa en Bedømmelse af Vedtegningerne, saa troer jeg, at man baade har stillet sig en Opgave, som det er meget vanskeligt at løse, og en Opgave, som er besværligere, end det er fornødent.

Dersom man nemlig, saaledes som jeg har tænkt mig det, overlader til Statsrevisionen, som jo er valgt af Rigsdagen selv, at udpege i ethvert Aars Regnskab, hvilke de Punkter ere, om hvilke der kunde være Tvivl, saa vil det være tilstrækkeligt udførligt at forelægge Rigsdagen disse Punkter til Afgjørelse og saalade de øvrige Punkters Afgjørelse i Virkeligheden være en Formsag, naturligtviis saaledes, at det dog maatte være enhver Rigsdagsmand forbeholdt, hvis han vilde, at reise en Discussion om ethvert enkelt Punkt. Jeg tænker mig da, at det kunde foregaae saaledes: Det skulde kun være de Punkter, om hvilke Statsrevisionen selv troede, at der var Tvivl tilstede, hvor man lod Antegningerne, Besvarelserne og Vedtegningerne i deres hele Udførlig-